

[Poul Nielson]

en ganske bestemt formulering – der stod ikke en anden formulering – skal ind i en diskussion om, hvad der nu er retligt forpligtende, når det drejer sig om at forstå hinanden. Det er ikke noget godt tegn. Vi stemte selvfølgelig for finansloven, bl.a. fordi der i den stod, at man ville erhverve for 50 mill. kr. værdipapirer i D.O.N.G. med henblik på dette her. Når man så bagefter siger: det er ikke retligt forpligtende, vi kan altid lave noget andet, hvis der er flertal for det, hvorfor skulle vi så ulejlige folkettinget med alle de afstemninger om ændringsforslagene til finanslovsforslaget? Jeg synes ikke, det er en god måde at løse problemerne på. Det er ren politik, og det er, som det har været udtrykt her, fordi nogle af regeringspartierne – i hvert fald et af regeringspartierne – har en meget handlingssvækkende allergi over for D.O.N.G. som sådan. Det er det, det drejer sig om.

Så til energiministerens svar på mine spørgsmål om disse umotiverede formuleringer om bevillingshavernes aktivitetsniveau. Jeg synes virkelig, det er skuffende, at ministeren taler om, at det er det største antal borerigge, vi har i gang med hensyn til efterforskning. Der er kun to i gang med hensyn til efterforskning, og det har der været i mange år, bortset fra nogle år, hvor der næsten ingenting skete. Herregud, på så stort et område, hvor der oven i købet er nogle arbejdsprogrammer, der burde forpligte dem til noget bestemt på de ni sammenhængende blokke, er to borerigge i gang med efterforskning virkelig ikke så fantastisk.

Så er der to i gang med produktionsboringer på Thyra; det skulle der sandelig også gerne være med den tid, der er tilbage. Så er der én borerig i gang med at forbedre produktionen på Dan; det er også glimrende, men ud over det burde der også være nogle i gang på Anne, Igor, Midt-Rosa og Bo.

Det er denne lidt udflydende holdning til forpligtelserne, til varetagelsen af disse interesser, der bekymrer mig. Det er da klart, at det er en generel udtalelse, ministeren er kommet med her, men når man har en voldgiftssag i gang, synes jeg, det er at åbne for en helt, helt unødvendig tvivl, at ministeren udtrykker sig sådan.

Jeg skal ikke afkræve ministeren klarere svar nu end det, der kom; det må være nok

for nærværende, og så må vi håbe, at der ikke er sket nogen skade.

I anledning af ministerens udtalelser om, at der ikke er aktuelle planer om flere offentlige selskaber, må jeg sige: jo, det er der, for de, der følger med, ved, at der også er planer om et andet statsligt selskab til varetagelsen af den offentlige deltagelse på Jameson Land i Grønland; der er altså foreløbig to. Men i det hele taget, hvorfor man skal gå uden om D.O.N.G., hvor tingene er ved at blive bygget op, forstår jeg ikke, heller ikke ministerens udtalelser om sammenblanding af den ene og den anden form for aktivitet. Når olieselskaberne ude i den store, vide verden og også i Danmark har fundet ud af, at det er forretningsmæssigt hensigtsmæssigt at integrere virksomheden, er der selvfølgelig en grund til det. Hvorfor skulle vi give os handicap i den sammenhæng? Vi har også i ministerens redegørelse fået forklaret, hvorfor vi egentlig ikke burde, idet der jo dér klart er skrevet noget om, at olieselskaberne skal have en slags kompensationsmulighed for at kunne få råderet over en del af den olie, staten som deltager ellers har særlig råderet over, fordi deres interesser på det danske marked, om de er raffinaderiselskaber eller ikke osv., tilsiger, at man skal have særlig råderet over lidt ekstra olie dér. Når der er fordele for dem ved at have en integreret organisation, der kan tingene fra den ene ende til den anden, hvorfor er det samme så ikke tilfældet for statens vedkommende? Svaret er selvfølgelig, at det er det også, og det er kun på grund af den dér rent politiske kvababbelse i det konservative folkeparti, at vi er nødt til at diskutere dette på en overordentlig kejtet måde sammenlignet med, hvordan det gribes an i alle andre lande. Det er det, der er sagen.

Fru Annelise Gottfredsen, hr. Steffensen og andre har været inde på, at vi bør gå varsomt til værks her i første runde osv. Ja vel, men hvorfor vil man så udbyde det hele? Det er da lige netop styringsmåden, der umuliggør det.

Ministeren har også været inde på, at der er flertal for den procedure, der er tale om. Ja, det er da kun under forudsætning af, at der er den modifikation i det, at der fra begyndelsen angives et maksimum for, hvor meget vi vil lade første runde omfatte. Om man udbyder på den ene eller den anden